

DRET A LA INFORMACIÓ

Article publicat a la revista La Font del Diàleg

5 de juliol de 2009

Parlàvem a l'article passat de fer una BASE DE DADES per a saber on estem en relació a Europa, o millor dit, a la Unió Europea. Però, també, seria bo que ens poséssim al dia en la informació que generem com a país o autonomia i que ens afecta a l'organització de la nostra vida com a ciutadans.

Els ciutadans tenim el dret d'estar ben informats i a que la nostra democràcia vetlli per a que les informacions, envers temes fonamentals, arribin a cada ciutadà en el moment oportú, és a dir, quan el ciutadà la necessiti per a prendre la decisió que calgui. Mai el Sistema prendrà decisions que estalviïn la llibertat de decisió de cada un de nosaltres. Això seria paternalisme d'altres temps, d'altres situacions.

La no informació és desinformació. L'excés d'informació, sobre temes que no ens fan falta, és desinformació per desplaçament dels temes vitals que sí que hem de conèixer.

El problema no és no saber com van els fitxatges dels grans equips de futbol sinó saber que faig davant d'un iogurt caducat, d'un cereal transgènic, d'un got de vi abans de conduir, que és un excés de sol, com entrar a Barcelona a treballar cada matí, per no arribar tard, per la carretera nacional o pels trens de rodalies, com solucionar el tema de l'habitatge.

Teòricament tenim una estructura que pren decisions per mí, i em manté informat de com i perquè les ha pres. Però no ens informa de les decisions que no ha pres i perquè no les ha pres. O perquè les ha retardat.

Un titular dels diaris l'altre dia deia que *"els partits més grans varen votar conjuntament per tombar l'iniciativa popular contra els transgènics"*. Això vol dir que, segons el mateix diari, aquests partits esquiven parlar del tema transgènics en el Parlament, aquest sagrat fòrum de la democràcia, on s'haurien de debatre els grans temes en el moment que toca. I ara toca transgènics perquè a nivell europeu s'estan prenent decisions de prohibició a països tan importants i seriosos com són Alemanya, França, Àustria, Grècia, Hongria. I nosaltres tenim vocació d'europeus i volem saber què i perquè ho prohibeixen, després d'els estudis que han fet durant anys. S'en han fet d'estudis, al nostre país?. I quins són els resultats. En produïm?. On?. Afecta als cultius no transgènics?. És obligat indicar els productes que en tenen d'incorporats?, etc, etc...

Com veieu aquest és un bon exemple: un tema molt important i urgent que es deixa al calaix dels despropòsits. No us agradaria que ens informessin?. O potser haurien de tenir l'obligació de portar-ho al Parlament sense que se'ls hi demani?.

El tema del finançament autonòmic hauria d'estar resolt. No fer-ho és un despropòsit general i una pèrdua de temps per poder tractar assumptes com els transgènics o el control dels marges dels intermediaris en els preus dels articles de primera necessitat. I no oblidem els transports públics.

També hauríem de definir-nos en la política energètica amb un Pla Energètic a trenta anys que ens tregui de les dubtes sobre les nuclears, la liberalització del mercat, el control dels preus de l'energia, les interconnexions.

La crisi ens anuncia la nostra ineficàcia a tots els nivells.

Crisi global, vol dir solució global, només?.

Potser caldrà que els ciutadans demanem solucions dins del nostre entorn, vet aquí el que deu voler dir l'Estat de les Autonomies.

Discutir si ens fa falta una bona xarxa de trens de rodalies és absurd i inútil. Els ciutadans ho sabem perquè ho patim. Tot el que no sigui fer trens seguint una planificació a trenta anys és deixadesa i mal govern.

Fem trens, donem informació sobre els transgènics, diguem perquè d'altres països europeus tenen preus dels habitatges nous molt per sota dels nostres, i apliquen un control fiscal sobre les plusvàlues dels habitatges, revisió de la informació que han de portar els productes alimentaris, etc...

Estem en temps de canvi. La crisi ho anuncia i creiem que ho hem de fer. Però no per tornar als despropòsits anteriors perquè els resultats ja els sabem. Només cal copiar a l'Europa sàvia, de democràcies més madures i de pobles menys babaus. No sigui cas que se'ns enganxi la ximpleria de països desinformatos, mal educats i víctimes de la seva pròpia ximpleria.

Volem un Parlament que parli dels temes més importants i urgents, amb experts de cada tema per a tenir garanties de es fan les coses amb el rigor que ens mereixem. Que les Comissions per a fer-ho treballin amb una planificació coneguda i detallada, fins i tot, la resposta als ciutadans.

Volem informació contrastada amb la resta de l'Unió Europea. Volem aplicar bé els temes que els altres països tenen resolts.

I a qui els hi hem de demanar aquest flux d'informació sinó als nostres representants en la democràcia que tenim?.

No fer-ho podria semblar que no hi ha una clara llibertat d'informació. Caldrà demostrar que ens arriba als ciutadans tota la informació fidedigna que necessito per a viure la democràcia en plena responsabilitat.

Construir un país amb manca d'informació fidedigna, útil, contrastada per fomentar la Participació eficaç dels Ciutadans va contra la essència de la Democràcia.(1)

Ferran Ycobalzeta i Cibiach, *president de l'Ateneu per la Dignitat*
L'Ametlla del Vallès, juliol de 2009

NOTA (1) *Democràcia* és el règim en el que el poble és sobirà. Això no significa que governi i faci les lleis, si no que ningú no podrà governar ni legislar sense la seva aprovació o el seu control.